

Je lehké, nebo těžké být dospělým?

Ahoj! Jmenuju se Dominika. Na otázku: „Je lehké, nebo těžké být dospělý?“ vám každý dospělák řekne, že je to hrozně těžké. Naopak si myslí, že děti to mají úplně jednoduché a vůbec mají pokroucenou představu o životě dětí. Tak třeba takhle podle dospěláků vypadá obvyklý den dítěte:

Crr, zvoní budík. Štěpán rovnýma nohama vyskočí z postele a běží dolů. Tam už na něj na stole čeká báječná snídaně. Nasnídá se, umyje se, oblékne se a běží do školy. Cestou do školy celý natěšený přemýšlí, co ho dnes čeká za báječně předměty. Den ve škole mu se skvělou paní učitelkou rychle utíká. Navíc je dnes jeho oblíbená matematika. Jakmile skončí, jde domů, kde už na něj čeká oběd snad ještě lepší než snídaně. Napíše si úkoly a celé odpoledne bezstarostně běhá venku. Když usíná už se těší na zítřejší vyučování, až se něco zajímavého dozví.

Jenže ve skutečnosti je to takhle: Crr, zvoní budík. „Ještě chvíli,“ zamumlá Štěpán ospale a překulí se na bok. Crr, zvoní zarputile budík. „No tak Štěpáne, kde vězíš?“ ozve se máma. Štěpán vzdychne a vyleze. „Tak tady máš rohlík na snídani a tady na svačinu, tak si je namaž,“ velí máma. Když je Štěpán konečně hotov se snídání, mytím i oblékáním, vyrazí do školy. „Jéé, to bude zase otrava,“ říká si cestou. Ve škole se hodiny nekonečně vlečou. Zvlášť když zase mají tu nemožnou matiku. Po škole jde do jídelny, kde se musí dost přemáhat, aby do sebe jídlo vůbec nasoukal. Když přijde domů, s plným sebezapřením se pustí do úkolů. Pak celé odpoledne stráví učením do přírodopisu. Konečně v posteli si na jednu stranu vydechne, že má jeden strašný den za sebou a na druhou stranu vzdychne, že má další den před sebou a do víkendu je ještě daleko.

Tak a teď jak vypadá den dospěláka. Crr, zvoní budík. Dospělák vyskočí z postele, seběhne dolů, hodí do sebe kávu a běží na zastávku. A přestože „spěchá“, stačí si ještě koupit noviny. Cestou do práce si čte. V kanceláři celý den téměř nic nedělá, tj. odpočívá. Pak jede domů a opět spí. Děti má v kroužcích, a tak dospívá, co nestihl v noci, protože ponocoval, nebo si čte. Poté vstane a jde uvařit večeři. Po večeři jdou děti spát a dospělák se dívá na film. Možná na dva až tři. Nanejvýš odpočatý jde potom spát.

Tak co, pořád jim věříte, že to mají těžké?

Berenika Lepková (11 let), 5. třída
náměstí Krále Jiřího 104, Kunštát